

§ 1 i Lov 7. August 1914 udgaaede midlertidige Bekendtgørelser af 6. Januar og 16. Juni 1917 henholdsvis om Indskrænkning i Adgangen til at bortfragte Skibe paa Tid og om Indskrænkning i Adgangen til Salg og Udførsel til Udlandet af Skibe. Hertil føjes, at man under Hensyn til den Betydning, Bevarelsen af den for Landet fornødne Handelsflaade vil have ogsaa efter Krigen, har ment, at de i de tvende Bekendtgørelser indeholdte Bestemmelser bør have en mere blivende Karakter, og Regeringen finder det derfor ønskeligt, at der gives de paagældende Bestemmelser Lovsform. Samtidig foreslaas Bestemmelserne udvidede paa enkelte Punkter, saaledes navnlig, at Forbudet mod uden Regeringens Samtykke at foretage Bortfragtning til Udlandet ikke er indskrænket alene til Tidsbefragtning, at det kan paalægges, at et ifølge udenlandsk Bestilling bygget Skib, som ikke har opnaaet Udførselstilladelse, skal optages i dansk Skibsregister, hvorved det underkastes dansk Lovgivning, saa længe indtil dets Udførsel maatte blive tilladt, og at dansk Skibsværft kun med Handelsministerens Samtykke kan bygge eller istandsætte Skib for udenlandsk Regning. — I Skibsværftskredse vakte imidlertid — som det hedder i den af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning — Fremkomsten af Lovforslaget en Ængstelse for, at et Forbuds- eller Indskrænkningssystem overfor Bygning og Reparation af Skibe for fremmed Regning skulde være paatænkt, og man saa deri en Fare for den betydelige Skibsværftvirksomhed med deraf følgende Forøgelse af Arbejdsløsheden i Landet. „Ganske vist fremhævedes det i Folketinget ved første Behandling af Lovforslaget fra alle Sider, og ikke mindst af Handelsministeren, at . . . et Indgreb i den private Virksomhed eller Indblanding i mulig stridende Interesser mellem Rederier og Skibsværfter laa Lovforslagets Tanke aldeles fjernt. Men under Henvendelserne til Udvalget fastholdtes det med Styrke, at Lovforslagets Formulering i alt Fald aabnede Mulighed for, at udenlandsk Konkurrence kunde drive ellers erholdelige Reparationsarbejder bort fra Danmark, ved Henvisning til Ministerens Myndighed til at forbyde saadanne Reparationer, og at Skibsværfterne, naar Nybygning for dansk Regning skulde gaa forud for allerede skete Bestillinger for fremmed Regning, maatte have et Værn imod derved at trykkes ned til andre Priser, end der var opnaaelige for fremmed Regning. Endelig fremkom der fra en enkelt Virksomheds Side den Tanke, at muligvis den meget indskrænkede Tilførsel af fremmede Skibsbygningsmaterialier noget kunde udvides, ifald Staten for egen Regning gjorde Nybygningsbestillinger af bestemte Typer af Skibe, anvendelige efter Krigens Afslutning til visse særlig paakrævede kontinuerlige Tilførsler (Kul og Foderstoffer). Bygning af saadanne Skibe skulde da gaa forud for alle andre Nybyg-